

1870 р. 179. Тамъ сладкопойно славѣйче Въ градинкѣ върху калинкѣ Весели младо дѣвойче, Дѣ кичи глава съ латинкѣ. *Л. Д. 1875 р. 121.*
Кичѣ са м. дл. см. китѣ са.

Кишлекъ? см. кис(е)лякъ: А лимонѣтъ, дивото грозде, глогѣтъ, кишлекѣтъ и др. даватъ различни кислоти. З. 8.

Киша с. ж. слякоть, мокрая погода: Вѣнка е една киша та не може да са помине.

Кишавѣ пр. мокрый (про погоду), слякотный: Кога (отава-та) ся прибира въ кишяво вѣме, хранителны-ты вещества и ся измыватъ. *Л. Л. 1869 р. 212.*

Кишовитѣ пр. тоже что кишавѣ: Нѣ и то бива когато ся случи годината да не е нито много кишовита, нито много суха, защото въ суши и въ кишовито вѣмѣ изобщо глинавата земя не чини. *Л. Д. 1872 р. 233.*

Клабоданъ* (*qylaboudān et glaboudan, s. t. Fil d'or ou d'argent*) с. м. мишура, позументъ: На махрама отъ билюра иглица, Во иглица до два ката клабоданъ. *М. 570.* Тукъ ми ѣ жалба за бѣла риза, Сумъ ѣ везала деветъ години, Сумъ по'арджила деветъ иляди,— сѣрма клабоданъ. *М. 414.* Извикни, Марко, привикни: Ела, ела чиста свила, И клабоданъ сѣрмалѣ. *В. 346. (ср. клаподанъ).*

Клада с. ж. 1) гряда дровъ или дерева: Другадѣ пакъ ся намирать цѣлы клады дръва вкамънены подъ земѣтъ. *Л. Д. 1873 р. 69.* Той събира сичкытѣ дървета които бѣше повалилъ и нарежда отъ тѣхъ на върха на гората една клада (*il en fait un bûcher sur le sommet de la montagne*). *Т. 246.* 2) колода: А други много време избира мѣсто, какъ по-харно да лѣгне и лѣгнѣ отгорѣ на една дървена клада (прямо на деревянную колоду). *Тб. 30.*

Кладамъ м. сов. **Клад(у)вамъ** м. дл. *Макед., (соотвѣт. съв. бол. тѹрѣж, тѹрямъ, тѹрнѣж)* 1) кладу, положу: Зидове зиде (Юда) керпичи клава, Керпичи клава се малки деца. *В. 1.* Гердано ти е на мене, Позлатенъ гайтанъ отъ коса, Деня го носа въ пазова, Вечеръ го клавамъ изглаве. *В. 112.* 2) кладу (положу) въ залогъ—спора, состязанѣя и т. п.: Що си клавашъ бърза коня, Това конско, пчошко месо! Що такувашъ остра сабя, Това жржаво железо! Ела клай първата любовь, Со 'си твое мъшко дете. *М. 171.* 3) надѣвамъ, вѣшаю на себя; надѣну, повѣшу на себя: И стана'а до два браќа мили, Облеко'а пандзурли кошули, Си кладо'е щипи челико'и, Си кладо'е сабѣи дипленици. *М. 68.* И си та (Яна) кладе венецъ на глава. *М. 15.* 4) помѣщаю, усаживаю; помѣщу, усажу: Вчасъ го позна отъ ѣ нейдзинъ стопанъ, Ми го кладе въ чело на трѣпеза. *М. 65.* И го молилъ Огнена детенце, Да му слезитъ отъ коня бързегѣ, Да го кла'итъ на чесна